

Jan Urban: Benda je jen arogantní dělník zákonodárství. Na Ústavní soud nepatří

HP hlidacipes.org/jan-urban-benda-je-jen-arogantni-delnik-zakonodarstvi-na-ustavni-soud-nepatri

29. března 2023

Marek Benda na jednání Poslanecké sněmovny 8. února 2023. Foto: Jan Handrejch / Právo / Profimedia

,

Napsal/a Jan Urban 29. března 2023

KOMENTÁŘ. „Na pár rádcích svého výjimečného textu udělal autor tolik chyb, že by si zasloužil poslat zpět do základní školy. O nedbalosti, se kterou tomuto prominentovi diplomovou práci akceptoval jeho konzultant, nemluvě.“ Těmito slovy v roce 2009 popsal respektovaný rektor Masarykovy univerzity profesor Jiří Zlatuška pokus nejdéle sloužícího českého poslance Marka Bendy získat podvodem doktorát práv na Západočeské univerzitě v Plzni.

Výše zmíněná slova svědčí o vzdělání, ale též o charakteru muže, kterého nevídaná kampaň v posledních týdnech protlačuje na místo ústavního soudce.

Zmíněným konzultantem nebyl nikdo jiný než docent Milan Kindl, který byl po odhalení rozsáhlé aféry s desítkami prominentních „rychlostudentů“ a plagiátů přinucen s ostudou rezignovat.

Zmíněné chyby v Bendově práci byly převážně gramatické, což by u jakéhokoliv jiného studenta i jeho konzultanta bylo samo o sobě na pováženou. Po odhalení podvodu se poslanec Benda, který už v letech 1990-92 pro zaneprázdnění politikou a neznalost cizích jazyků musel ukončit studia na dvou fakultách Univerzity Karlovy, rozhodl titul doktora práv nepoužívat.

Měnit a překrucovat

Podle výroční zprávy BIS z roku 2011 docházelo i po výměně vedení plzeňských práv k ovlivňování průběhu kontrol, včetně „pozměňování dat v elektronických databázích fakulty či jejich ztrátě“.

Podle BIS vznikl v Plzni systém propojující „zasvěcené“ vyučující s velkou skupinou vlivných politiků, představitelů policie, advokacie, státní správy a samosprávy. Ke skutečnému vyšetření všech podvodů, dlouhá léta páchaných pod hlavičkou a ochranou plzeňské právnické fakulty, nikdy nedošlo.

Bendovou „kvalifikací“ je především jeho neochvějná loajalita k jakémukoliv předsedovi ODS. Přežil je všechny. Zapomeňte na svědomí nebo poslanecký slib. „Budu tam, kam mne pan předseda postaví“ – to je jeho léty opakovaná osobní mantra.

Jeho detailní znalost jednacího řádu Sněmovny a ochota k jakémukoliv kompromisu s kýmkoliv z něj pro vedení strany činí vlastně nepostradatelný nástroj.

Jako předseda pražské organizace ODS je ovšem jen loutkou tradiční „kmotrovské“ linie. Poslední nepříliš úspěšné pětiměsíční vyjednávání o magistrátní koalici v Praze mu značně pošramotilo

pověst a může tak být i jedním z důvodů, proč ho strana začala protlačovat na místo ústavního soudce. Pro takovou pozici přitom Benda nemá ani profesní, ani osobnostní kvalifikaci.

Benda se nikdy ve sněmovně nechoval jako právník ctící ústavu. Byl naopak kdykoliv připraven ji podle přání stranických nadřízených měnit či překrucovat.

Nenarušit výkon celku

Stačí vzpomenout na neslavnou „opoziční smlouvu“ a až Ústavním soudem tvrdě odmítnutý pokus o likvidaci malých politických stran (2001), přímou volbu prezidenta s nesmyslným kvórem, prakticky znemožňujícím jeho odvolání (2012), protiústavní zkrácení volebního období sněmovny v roce 2009, „trafiky“ pro odbojné poslance ODS v roce 2013, jím protlačovaný „náhubkový zákon“ z roku 2009 – a to jsou jen ty nejznámější.

Jako právníckou lahůdku a vědomé popření ústavního principu rovnosti občanů před zákonem lze vzpomenout ještě Bendův návrh z roku 2011, kdy v diskuzi nad novým občanským zákoníkem ohromil všechny přítomné – a především skutečné právníky a legislativce – návrhem, aby zákon definoval dva různé druhy manželství – jedno, které by bylo možné rozvést, a druhé, které by muselo ze zákona trvat až do smrti.

Nebo jeho odůvodnění, proč spolu s poslanci KSČM, ANO a SPD jako jediný v mandátovém a imunitním výboru v roce 2018 hlasoval proti vydání komunistického poslance Ondráčka k trestnímu stíhání za křivé obvinění prezidentského kandidáta Michala Horáčka, že byl konfidentem Státní bezpečnosti. Podle Bendy šlo pouze o to, aby „výkon komory jako celku nebyl narušován“.

Marek Benda a jeho straničtí navrhovatelé nechápou samu podstatu práva. Umějí vyrábět zákony, až příliš často tak nekvalitní, že vyžadují opakovanou novelizaci.

Výrok Ústavního soudu je v protikladu k tomu konečný a věčný. Arogantní dělník zákonodárství si je za všech okolností jistý momentální výhodností jednoho vybraného řešení, které se může kdykoliv v budoucnosti změnit.

Není schopen pochopit komplexnost právní regulace a už vůbec ne podstatu rozhodování Ústavního soudu, kdy soudci, opřeni o Ústavu, nehledají jediný právní princip, který lze aplikovat, ale volí mezi několika takovými principy.

Snadná práce pro prezidenta

Jako předseda ústavně právního výboru Marek Benda v roce 2018 dokonce ignoroval zákon, když před členy výboru zatajil dopis upozorňující na závažné porušení postupů při sestavování státního rozpočtu.

Tím jako opoziční politik dovolil vládě Andreje Babiše „ukrýt“ více než třináctimiliardovou pohledávku, kterou by jinak poslanci mohli chtít prošetřovat a nakonec i zjistit, kdo ji způsobil.

Skutečné viníky z minulých vlád ODS a ČSSD Benda velmi dobře znal a v rozporu se zákonem je kryl. Na dopis dodnes neodpověděl, přestože mu to ukládá zákon. HlídacíPes.org má zmíněný dopis k dispozici.

Na pováženou je i jeho dlouholetá spolupráce s brněnským právníkem Zdeňkem Koudelkou, kdysi předním členem ČSSD, dnes Trikolóry, poradcem Václava Klause i Miloše Zemana – a mimo jiné i usvědčeným podvodníkem, který společně s ministrem Pavlem Blažkem na přelomu tisíciletí způsobil České republice miliardové škody. Benda s Koudelkou opakovaně psali neúspěšná podání právě k Ústavnímu soudu.

Nepoučená „stará ODS“, která dokázala za pravicovou rétoriku schovávat korupci i kšefty s extrémisty, znovu zvedá před volbami do Evropského parlamentu hlavu. Posílení pozic v Bruselu by „staré

ODS“ otevřelo cestu ke splnění stejně starých cílů v domácí politice – změnou volebního zákona likvidovat menší politické strany a spolupracovat s babišovským „catch all“ populistickým hnutím ANO.

Prosazování Marka Bendy coby „věrného syna strany“ na funkci Ústavního soudce je krokem stejným směrem.

Prezident Pavel tvrdí, že chce Ústavu chránit. V případě kandidatury Marka Bendy na místo soudce Ústavního soudu má tedy jednoduché rozhodování.

Líbil se vám tento text?

Podpořte nás prostřednictvím Darujme nebo převodem pomocí QR kódu

Moc děkujeme za podporu!

